

Norges Indskrifter med de ældre Runer.

Udgivne for

Det Norske Historiske Kildeskriftfond.

3die Bind.

Ved

Magnus Olsen.

3die Hefte,
Slutningshefte.

Christiania.

I Hovedkommission hos Jacob Dybwad.

A. W. Brøgers Bogtrykkeri A/S.

1924.

23. Sogndal.

(Bd. I S. 311 f. II S. 561.)

Schetelig (Bd. III S. 56) bestemmer Sogndal-Brakteatens Tid til »omkring midten av 6te aarh.«

Th. von Grienberger, Göttingische gelehrte Anzeigen 1906 Nr. 2 S. 156 betegner Brakteatens Runer som »schwer entwirrbar«.

E. Linderholm, Nordisk magi I, Stockholm 1918 (Svenska landsmål XX, Hefte 141) S. 73 slutter sig til Opfatningen af Ψ som magisk Rune med Betydning *algir »Beskyttelse, Værn« (jfr. Bd. II S. 600 og den der citerede Litteratur). Han finder denne magiske Rune 3 Gange gjentagen paa Sogndal-Brakteaten, hvor der kan læses $\mathbb{A}\mathbb{A}\Psi\mathbb{X}$. »Vad g betyder, är ej lätt att säga. Möjligen är det förkortning av ett gibu [jfr. Bd. II S. 601] eller annan form av detta verb, möjligen av ett gand [jfr. Bd. II S. 616 f.], mot vilken amuletten skall skydda«.